

**Father's Day :****Verse :****My Father**

\*\*\*

*(Affectionately offered to all fathers, especially Vietnamese ones who have been struggling for Democracy, Freedom and Happiness of Vietnamese Country and People ).*

\*

\* I remember my native village  
Surrounded by green bamboo hedges,  
Ornamented with columns of white-blurring smoke,  
At nightfall, rising slowly.

\* I remember the winding village road,  
On which herds of cattle  
Were coming back to their stables  
When the church bell was heard.

\* I left my village at the age of fifteen,  
Separating from my parents and family  
To go studying at Hai-Phong City.  
When the war broke out, getting harder and harder,  
I followed the elders to fight against French aggressors.

Twice, captured by the enemies, I knew  
The person, who made patiently great efforts  
To find out where I had been detained, was my father.

\* With the spirit of Confucianism,  
He taught me how to live with dignity  
In all circumstances of life, even in misery.  
Thanks to my father's teachings,  
I've overcome almost everything  
To survive regardless lots of challenges  
Occuring continuously in my rough lifetime.

\* During 85 years of living in this world,  
I never forget his image and teachings  
That help me overcome almost everything.  
Sometimes, seemingly I still hear his words:  
" My son ! You ought to live with dignity! "  
Always I've been proud of my father.  
When growing up, I haven't done yet  
A tiny bit for him as response, unfortunately !

\*

**Phan Duc Minh**

- Member of *The International Society of Poets*  
- Outstanding figure in literature 2004 of Asian  
Community in San Diego, California.

**Phỏng dịch:****Cha Tôi**

\*

*(Mến tặng tất cả những người Cha, nhất là những người Cha Việt Nam đã đấu tranh vì Dân Chủ, Tự Do và Hạnh Phúc cho Đất Nước và Dân Tộc mình )*

\*

\* Làng xưa gọi nổi vắn vương,  
Hàng tre xanh ngắt, lớp sương mịn mờ.  
Hoàng hôn phủ xuống như mơ,  
Khói lam lưu luyến vật vờ bay lên.

\* Nhớ sao xóm nhỏ bình yên,  
Tùng đàn mục súc vẫn quen lối về,  
Quanh co một nẻo đường quê,  
Chuông đầu vắng vắng tiếng nghe vang rền.



\* Ra đi từ buổi thiếu niên,  
Cách lià cha mẹ, anh em, gia đình,  
Ra thành làm cậu học sinh,  
Chiến tranh bùng nổ, thân mình phải đi,  
Thân trai gian khổ xá gì,  
Bước theo huynh trưởng cũng vì núi sông.  
Đôi phen giặc bắt cùm gong,  
Chính Cha lặn lội hết lòng tìm con.

\* Tuổi Cha ngày một héo mòn,  
Nhưng luôn dậy bão; phải luôn là người  
Sống sao xứng đáng ở đời,

Tổ Tiên, dòng dõi mấy đời Nho Gia.  
 Nhớ lời khuyên dạy của Cha,  
 Cuộc đời chìm nổi vượt qua mọi điều.  
 Gian truân cực khổ bao nhiêu,  
 Vinh quang, hạnh phúc càng nhiều về sau.  
 \* 85 năm, tóc đã bạc màu,  
 Tại tôi còn vảng những câu của Người :  
 Làm trai sống ở trên đời,  
 Sao cho xứng đáng làm người nghe con !  
 Tôi luôn mang giữ trong hồn  
 Bóng hình Cha đã thương con suốt đời.  
 Phần tôi, nghĩ lại : Chao ơi !  
 Chưa đên đáp trả thì người còn đâu !

\*

*San Diego, California – U.S.A.*

**Phạm Ngọc Nhiệm**

*Summarily translated into French language :*



## Mon Père

\*

*( Avec affection, offert à tous les pères, en particulier  
 les Vietnamiens qui ont lutté pour la Démocratie, la  
 Liberté et le Bonheur de leur pays et leur peuple )*

\*

\* Je me souviens de mon village natal  
 Entouré par des haies de bambou vert,  
 Ornée de colonnes de fumée blanche-flou,  
 A la nuit tombante, une lente progression.

\* Je me souviens de la route sinueuse du village,  
 Sur laquelle les troupeaux de bétail  
 Revenaient à leurs écuries  
 Lorsque la cloche de l'église a été entendue.

\* J'ai quitté mon village à l'âge de quinze ans,  
 Séparé de mes parents et la famille  
 Pour aller étudier à la ville Hai-Phong .  
 Lorsque la guerre éclata, devient de plus en plus  
 difficile

J'ai suivi les anciens pour lutter contre agresseurs  
 français.

Deux fois, capturé par les ennemis, je savais  
 La personne qui fait des efforts patiemment grands  
 Pour savoir où j'avais été retenu, était mon père.

\* Avec l'esprit du confucianisme,

Il m'a appris à vivre dans la dignité  
 Dans toutes les circonstances de la vie, même dans la  
 misère.

Merci aux enseignements de mon père,

J'ai surmonté presque tout

Pour survivre indépendamment de nombreux défis  
 Survenant continuellement dans ma vie agitée.

\* Pendant 85 ans vivant dans ce monde,

Je n'oublierai jamais son image et les enseignements  
 Qui m'aident à surmonter à peu près tout.

Parfois, apparemment J'entends encore ses paroles:  
 « Mon fils, tu dois vivre dans la dignité! "

J'ai toujours été fier de mon père.

En grandissant. Je n'ai pas encore fait

Un tout petit peu pour lui que de la réponse, hélas!

\*

San Diego, California - USA

**Phan Duc Minh**

- *Membre de la Société internationale des Poètes*
- *Figure marquante en littérature 2004 de la  
 communauté asiatique à San Diego, California.*